

2. Kræver en behandling af den litterære tekst de originale håndskrifter tilstedeværelse, når der foreligger en videnskabelig forsvarlig udgave af teksterne?

I bekræftende fald: Hvorvidt vil fotografier af håndskrifterne kunne erstatte originalerne i denne henseende?

Hensigten med en videnskabelig forsvarlig udgave er netop at gøre anvendelse af selve håndskrifterne overflødig. Men det kan naturligvis forekomme, at en forsker kommer i tvivl om, hvorvidt et sted i en udgave er rigtigt læst, el. lign., og i sådanne tilfælde kan det være ønskeligt at have adgang til det pågældende håndskrift, evt. et fotografi. Jfr. hvad der nedenfor siges om håndskrifter og fotografier.

3. Vil en gennemførelse af den foreslåede deling af Den arnamagnæanske Stiftelse medføre en væsentlig ændring af Det arnamagnæanske Instituts arbejdsmuligheder, forudsat at de udleverede håndskrifter fotograferes inden afsendelsen, at der fortsat vil være mulighed for lån af håndskrifter fra Island, og at der stilles tilstrækkelige midler til rådighed for forskere i instituttets tjeneste til studierejser til Island?

Fotografiske gengivelser af håndskrifter udgør et fortræffeligt arbejdsmateriale. De er i mange tilfælde tydeligere (undertiden langt tydeligere) end originalerne, og desuden er de lettere at håndtere. I Det arnamagnæanske Institut arbejdes der gerne med fotografier af instituttets egne håndskrifter.

Den overvejende del af Den arnamagnæanske Samling består af papirhåndskrifter, et forhold, som man ofte glemmer. Disse kan som regel fotograferes uden større vanske-

vil spille en fortsat stigende rolle i forskningen. På disse områder er indsigt i den middelalderlige litteratur på latin og modersmålene, især angelsachsisk, fransk, siden også de tyske sprog, derfor uomgængelig nødvendig. Nødvendigheden af det fyldigst mulige bibliotek er således indlysende. Bemærkningerne fra „Et godt naboskab“ fra hæftet om Den arnamagnæanske Kommissions Ordbog s. 14 f. har derfor også gyldighed for en væsentlig del af udgivelsesarbejdet.

Ad punkt 2.

Svaret kan stort set tiltrædes, men det må understreges, at tvivlstilfældene ikke blot angår den rigtige læsning, men også placering, marginalnoter, blækskifte, skrivning på rasur m. m., og i de fleste af disse tilfælde, især ved rasurer og blækskifte, vil fotografier på ingen måde kunne erstatte de originale håndskrifter. Dette gælder f. eks. de islandske originaldiplomer (Editiones Arnamagnæanæ, Series A, vol. 7 og Supplementum vol. 1 ved Stefán Karlsson), Necrologium Lundense og Flensborg Stadsret. Jfr. J. Raasteds pjece. Jfr. også professor Jón Helgason nedenfor, punkt 3, stk. 3.

Ad punkt 3.

Svaret kan stort set tiltrædes, dog med visse modifikationer. I stk. 3, sidste punktum, ville vi dog foretrække en formulering som: „Den nødvendige kombination for en håndskriftforsker er altså *kontinuerlig brug af både fotografi og original.*“ Vi mener, at professor Jón Helgasons formulering fra 1946 stadig har gyldighed: „En moderne udgave er et så stort og kompliceret foretagende og kræver så langvarige forberedelser, at kun særligt uddannede folk, der gennem længere tid har stadig adgang til håndskrifterne, kan besørge det på en tilfredsstillende måde“ (*understreningen af os*).